

den gældende afbetalingslovs § 2, stk. 1, hvorefter køberens misligholdelse af sin betalingsforpligtelse skal være af et vist omfang, førend kreditor kan gøre særlige misligholdelsesbeføjelser gældende. Misligholdelsen skal efter lovforslaget have været i 30 dage, medens fristen i afbetalingsloven kun er på 14 dage. Om bestemmelsen henvises i øvrigt til betænkningen s. 79-80.

Til § 16

Bestemmelsen afløser betækningsudkastets § 15, som er omtalt under pkt. 3.e. i de almindelige bemærkninger. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til pkt. 7. f. i de almindelige bemærkninger.

Til stk. 1.

Formålet med bestemmelsen er at undgå, at køberen ved betaling før tid kommer til at betale kreditomkostninger for den uudnyttede kredittid.

Til stk. 2.

Ved »bagudfaldende renter« løser refusionsspørgsmålet sig af sig selv gennem fritagelse for fremtidige rentebetaling, jfr. betænkningen s. 81. Det samme gælder, hvis der er aftalt betaling af et gebyr pr. ydelse. I så fald bør sådanne gebyrer kun kunne kræves betalt for forfaldne ydelser.

Renterne betragtes som »bagudfaldende«, hvis køberen er forpligtet til at betale renter af det til enhver tid skyldige restbeløb, jfr. bemærkningerne til § 8, stk. 1, hvor det tillige er anført, at sælgeren i forbrugerkøb på grund af § 8, stk. 1, nr. 3-5, vil være forpligtet til at udregne, hvor meget renten på forhånd kan beregnes at ville beløbe sig til ved normal afvikling af gælden.

Tillægges den således beregnede rente restgælden i øvrigt, således at afviklingen af skyldforholdet sker ved, at den enkelte ydelse dels består af et efter en bestemt sats opgjort rentebeløb, dels af et afdrag, vil det være en forudsætning for anvendelsen af stk. 2, at størrelsen af renter og størrelsen af afdrag til enhver tid kan fastslås, jfr. herved Torben Jensen, Afbetaling (1970) s. 420, note 25. I modsat fald må reduktionen på grund af uudnyttede kreditomkostninger foretages efter stk. 3, således at de beregnede renter indgår i summen af samtlige afdrag.

Ved kontrakter med bagudfaldende renter, hvor der er aftalt betaling af lige store ydelser, som består af en faldende renteandel og en stigende afdragsdel, vil man ved betaling før tid ved hjælp af de af Danmarks Automobil-Forhandler-Forening

udgivne renteberegningstabeller kunne udfinde, hvor stor en procentdel af de samlede renter for hele perioden, køberen skal have betalt på opgørelsestidspunktet.

Til stk. 3.

Bestemmelsen angiver fremgangsmåden for den refusionsopgørelse, der skal finde sted, i det omfang kreditomkostningerne beregnes på en anden måde end som bagudfaldende renter eller gebyrer pr. ydelse, f. eks. i form af et fast finansieringstillæg. Som nævnt under pkt. 7. f. i de almindelige bemærkninger er der i hovedsagen tale om en videreførelse af princippet i afbetalingslovens § 4, stk. 1.

Opgørelsen efter stk. 3 sker ved, at den del af de samlede afdrag, for hvilken den i aftalen fastsatte betalingstid endnu ikke er kommet, alene kan kræves betalt med en så stor del, som kontantprisen udgør af summen af samtlige afdrag. Fremgår kontantprisen ikke af aftalen eller af forholdene i øvrigt, fastsættes den i forbrugerkøb efter købelovens § 72, jfr. lovforslagets § 39, stk. 1, og i andre køb efter købelovens § 5. Afdrag, for hvilke den i aftalen fastsatte betalingstid er kommet, kan kræves betalt uden afkorting. Er omkostningerne ved stiftelsen af kreditten særskilt opgjort i aftalen og ikke urimelige, kan kreditor i medfør af stk. 4 også kræve disse betalt uden afkorting, og de fragår da - i det omfang de ikke er betalt - i de afdrag, som skal afkortes efter stk. 3.

Til stk. 4.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger under pkt. 7.f. finder justitsministeriet det rimeligt - som foreslået af kreditkøbsudvalget - at give kreditor mulighed for at få stiftelsesomkostningerne betalt uden afkorting, såfremt de er særskilt opgjort i aftalen og ikke er urimelige. Der henvises herom til s. 81 i betænkningen.

For at undgå at skulle tage hensyn til, i hvilket omfang stiftelsesomkostningerne er en del af de forfaldne afdrag (som altid kan kræves betalt uden afkorting) eller af de uforfaldne afdrag (som bortset fra stiftelsesomkostningerne skal afkortes efter stk. 3), er det i sidste pkt. af stk. 4 bestemt, at alle stiftelsesomkostninger, som er særskilt opgjort og ikke er urimelige, fragår i de afdrag, som skal afkortes efter stk. 3. En hensyntagen til, i hvilket omfang stiftelsesomkostningerne er forfaldne eller ej, ville komplicere opgørelsen efter stk. 3, idet kun den uforfaldne del af stiftelsesomkostningerne da skulle fratrækkes de afdrag, som skal afkortes